

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2023/823

ze dne 13. dubna 2023,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice Rady 2011/16/EU, pokud jde o posouzení a určení rovnocennosti informací v rámci dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8ac odst. 7 první pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2011/16/EU byla změněna směrnicí Rady (EU) 2021/514 ⁽²⁾ s cílem zlepšit ustanovení týkající se všech forem výměny informací a správní spolupráce stanovením povinné automatické výměny informací oznámených provozovateli platformem.
- (2) Vzhledem k povaze a flexibilitě digitálních platform se oznamovací povinnost vztahuje na ty provozovatele platformem ve smyslu oddílu I pododdílu A bodu 4 písm. b) přílohy V směrnice 2011/16/EU, kteří v rámci Unie provozují obchodní činnost, ale nejsou rezidenty pro daňové účely v členském státě, nejsou zapsáni v obchodním rejstříku členského státu ani v něm nejsou řízeni ani nemají stálou provozovnu v členském státě (dále jen „zahraniční provozovatelé platformem“). Tím se zajistí rovné podmínky pro všechny provozovatele digitálních platform bez ohledu na to, kde jsou usazeni, a zabrání se nekalé hospodářské soutěži v rámci Unie.
- (3) Směrnice 2011/16/EU stanoví opatření, jejichž cílem je snížit administrativní zátěž zahraničních provozovatelů platformem a daňových orgánů členských států v případech, kdy existují přiměřené postupy zajišťující výměnu rovnocenných informací mezi jurisdikcí mimo Unii a členským státem.
- (4) Ustanovení čl. 8ac odst. 7 prvního pododstavce směrnice 2011/16/EU stanoví, že Komise na základě odůvodněné žádosti členského státu nebo z vlastního podnětu určí, zda jsou informace, které má členský stát automaticky obdržet, rovnocenné informacím uvedeným v oddíle III pododdíle B přílohy V uvedené směrnice. Ustanovení čl. 8ac odst. 7 rovněž stanoví, že stejný postup se použije i v případech, kdy je nutné určit, že informace již nejsou rovnocenné.
- (5) Toto nařízení stanoví kritéria pro posouzení a určení rozsahu, v jakém vnitrostátní právní předpisy jurisdikce mimo Unii a dohoda mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii zajišťují, že se informace, které má členský stát automaticky obdržet, týkají činností spadajících do oblasti působnosti směrnice 2011/16/EU a jsou rovnocenné informacím požadovaným v rámci pravidel pro oznamování stanovených v uvedené směrnici.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 104, 25.3.2021, s. 1.

- (6) Na mezinárodní úrovni byla Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) dne 3. července 2020 zveřejněna vzorová pravidla pro podávání zpráv provozovateli platform, pokud jde o prodejce v rámci sdílené a zakázkové ekonomiky ⁽³⁾ (dále jen „vzorová pravidla“) a dne 22. června 2021 volitelný modul rozšiřující vzorová pravidla na prodej zboží a pronájem dopravních prostředků ⁽⁴⁾ (dále jen „volitelný modul“). Vzorová pravidla a volitelný modul nelze považovat za minimální standard, a v důsledku toho mohou být jurisdikcemi uplatňovány různým způsobem. Je proto nezbytné, aby Komise případ od případu posoudila vnitrostátní právní předpisy jurisdikce mimo Unii, kterými do svého právního řádu zavedla vzorová pravidla a volitelný modul, aby se určilo, do jaké míry jsou činnosti spadající do působnosti uvedených vnitrostátních právních předpisů a informace vyžadované v rámci pravidel pro oznamování stanovených uvedenými vnitrostátními právními předpisy rovnocenné činnostem spadajícím do působnosti směrnice 2011/16/EU a informacím vyžadovaným podle uvedené směrnice. Rovněž by měla být zachována možnost v příslušných případech určit, zda existuje rovnocennost, pokud jde o dvoustranný nástroj nebo vztah v oblasti výměny informací s danou jurisdikcí mimo Unii a její vnitrostátní předpisy.
- (7) Při posouzení a určení takové rovnocennosti by se mělo postupovat způsobem, který zajistí, že členské státy obdrží nezbytné informace a provozovatelé platform, kteří již příslušné informace oznámili v jurisdikci mimo Unii, nebudou nadměrně zatěžováni. Komise by proto měla provést posouzení v souladu s odpovídajícími kritérii stanovenými v čl. 8ac odst. 7 a s náležitým ohledem na volitelná vyloučení, která vzorová pravidla a volitelný modul umožňují.
- (8) Opatření stanovená v tomto nařízení byla v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾ konzultována s evropským inspektorem ochrany údajů.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro správní spolupráci při zdanění,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Kritéria pro posouzení a určení rovnocennosti

Komise použije kritéria stanovená v člancích 2 až 7 tohoto nařízení pro určení toho, zda jsou informace, které musí být automaticky vyměňovány na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii ve smyslu oddílu I pododdílu A bodu 7 přílohy V směrnice 2011/16/EU, rovnocenné informacím uvedeným v oddíle III pododdíle B přílohy V uvedené směrnice.

Článek 2

Oznamující provozovatel platformy

1. Komise posoudí definice týkající se oznamujícího provozovatele platformy stanovené ve vnitrostátních právních předpisech jurisdikce mimo Unii a na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii, aby určila, zda jsou rovnocenné definicím uvedeným v oddíle I pododdíle A bodech 1 až 4 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

⁽³⁾ OECD (3. července 2020). Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy.

⁽⁴⁾ OECD (22. června 2021). Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Pokud jurisdikce mimo Unii nepovažuje provozovatele platformy, který usnadňuje poskytování příslušných činností, za něž je úhrn protiplnění na úrovni platformy za předchozí kalendářní rok nižší než 1 milion EUR nebo nižší než částka přibližně odpovídající 1 milionu EUR v místní měně dané jurisdikce, za oznamujícího provozovatele platformy, vztahuje se určení rovnocennosti pouze na oznamující provozovatele platformy ve smyslu vnitrostátních právních předpisů příslušné jurisdikce mimo Unii.

Článek 3

Oznamování prodejců

Komise posoudí definice týkající se oznamovaných prodejců stanovené ve vnitrostátních právních předpisech jurisdikce mimo Unii a na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii, aby určila, zda jsou rovnocenné definicím uvedeným v oddíle I pododdíle B bodech 1 až 4 a pododdíle C bodech 1 až 2 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

Článek 4

Příslušná činnost

1. Komise posoudí definice příslušné činnosti stanovené ve vnitrostátních právních předpisech jurisdikce mimo Unii a na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii, aby určila, zda jsou rovnocenné definicím uvedeným v oddíle I pododdíle A bodech 8, 10 a 11 a pododdíle C bodě 9 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

2. Pokud jurisdikce mimo Unii do svých vnitrostátních právních předpisů nezahrne jako příslušnou činnost jednu nebo více příslušných činností ve smyslu oddílu I pododdílu A bodu 8 přílohy V směrnice 2011/16/EU, vztahuje se určení rovnocennosti pouze na informace týkající se příslušné činnosti ve smyslu vnitrostátních právních předpisů této jurisdikce mimo Unii.

Článek 5

Postupy náležité péče

Komise posoudí postupy náležité péče stanovené ve vnitrostátních právních předpisech jurisdikce mimo Unii a na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii, aby určila, zda jsou rovnocenné postupům náležité péče uvedeným v oddíle II přílohy V směrnice 2011/16/EU a definicím uvedeným v oddíle I pododdíle C bodech 3 až 7 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

Článek 6

Požadavky na oznamování

Komise posoudí požadavky na oznamování stanovené ve vnitrostátních právních předpisech jurisdikce mimo Unii a na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii, aby určila, zda jsou rovnocenné požadavkům na oznamování uvedeným v oddíle III pododdíle A bodech 1, 2, 5, 6 a 7 a pododdíle B přílohy V směrnice 2011/16/EU a definicím uvedeným v oddíle I pododdíle C bodech 3 až 8 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

Článek 7

Účinné provádění

Komise posoudí pravidla a správní postupy stanovené ve vnitrostátních právních předpisech jurisdikce mimo Unii a na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a jurisdikcí mimo Unii, aby zajistila účinné provádění a dodržování postupů náležité péče a požadavků na oznamování a určila, zda jsou rovnocenné ustanovením uvedeným v oddíle IV pododdílech A až D přílohy V směrnice 2011/16/EU.

Článek 8

Určení rovnocennosti

Jsou-li kritéria uvedená v článku 1 a posouzená v souladu s články 2 až 7 splněna, považují se informace, které musí být automaticky vyměňovány na základě dohody mezi příslušnými orgány členského státu a dotčenou jurisdikcí mimo Unii, za rovnocenné. Toto určení rovnocennosti se vztahuje na stejnou dohodu mezi příslušnými orgány jakéhokoli jiného členského státu a dotčenou jurisdikcí mimo Unii.

Aniž je dotčen čl. 2 odst. 2, oznamující provozovatel platformy ve smyslu oddílu I pododdílu A bodu 4 písm. b) přílohy V směrnice 2011/16/EU, který není považován za oznamujícího provozovatele platformy podle vnitrostátních právních předpisů příslušné jurisdikce mimo Unii, je povinen se zaregistrovat a oznamovat informace jedinému členskému státu v souladu s čl. 8ac odst. 4 a oddílem IV pododdílem F bodem 1 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

Aniž je dotčen čl. 4 odst. 2, oznamující provozovatel platformy ve smyslu oddílu I pododdílu A bodu 4 písm. b) přílohy V směrnice 2011/16/EU, který usnadňuje provádění jakékoli příslušné činnosti, která není podle vnitrostátních právních předpisů příslušné jurisdikce mimo Unii za příslušnou činnost považována, je ve vztahu k této příslušné činnosti povinen se zaregistrovat a oznamovat informace o oznamovaných prodejích jedinému členskému státu v souladu s čl. 8ac odst. 4 a oddílem IV pododdílem F bodem 1 přílohy V směrnice 2011/16/EU.

Článek 9

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. dubna 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN